

שְׁנֵאמַר (משלי א) עֵץ חַיִּים הִיא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ.

וְכִמּוֹה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים בְּאָרְנוּ בְּמִי
שֶׁמֶשֶׁתְּדַל בַּתּוֹרָה, שְׂזוּכָה
לְהַקְשֵׁר בַּתּוֹרָה שְׁלֹמֶעֱלָה. בְּעוֹלָם
הַזֶּה אֵינוֹ שׂוֹכֵף, וְאֵינוֹ שׂוֹכֵף
בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאֶפְלוּ בַקְּכָר
שֶׁפְתוּתֵיו מְרַחֵשׁוֹת בַּתּוֹרָה, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר דּוֹכֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים. (ע"ב)

רעיא מהימנא

זָהָר:

פְּתַח וְאָמַר, וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה. כָּאֵן
הוּא יַחֲדוּ בְכָלֵל אֶחָד. מַעֲלָה
וּמִטָּה. לֹא כְּתוּב וַיִּקְחוּ תְרוּמָה,
אֲלָא וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, מַעֲלָה
וּמִטָּה, בְּלִי פְרוּד כָּלֵל.

מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ
תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי. פְּסוּק זֶה כִּף
צְרִיף לומר אוֹתוֹ: כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
יִדְבְּנוּ לְבוֹ. מַה זֶה מֵאֵת כָּל אִישׁ?
אֲלָא סוּד יֵשׁ כָּאֵן לְאוֹתָם בְּעֲלֵי
מִדּוֹת. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים
שִׁינְדָעִים לְשִׁים אֶת רְצוֹן לְבָם
לְמַלְךָ הַעֲלִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, וְכָל רְצוֹן
לְבָם אֵינוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְלִתְאֵוָה
הַבְּטֵלָה שְׁלוֹ. אֲלָא יוֹדָעִים
וּמִשְׁתַּדְּלִים לְשִׁים רְצוֹנָם וְלִהַדְּבִק
לְמַעֲלָה, כְּדִי לְמַשֵּׁךְ רְצוֹן (שְׁלֵהֶם)
שֶׁל רְבוּנָם אֲלֵיהֶם מִמַּעֲלָה לְמִטָּה.
וּמֵאִוָּזָה מְקוֹם נוֹטְלִים אוֹתוֹ רְצוֹן
רְבוּנָם לְמַשֵּׁךְ אוֹתוֹ אֲלֵיהֶם? הֵם
נוֹטְלִים מִמְּקוֹם אֶחָד עֲלִיּוֹן
וְקָדוֹשׁ שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצְאִים כָּל
הַרְצוֹנוֹת הַקְּדוֹשִׁים. וּמִי הוּא? כָּל
אִישׁ. זֶה צְדִיק שֶׁנִּקְרָא כָּל, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר (קהלת ה) וַיִּתְרוֹן אֶרֶץ בְּכָל
הַיָּא. (תהלים קיט) עַל כֵּן כָּל פְּקוּדֵי
כָּל יִשְׂרָאֵל. אִישׁ - כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
אִישׁ צְדִיק. זֶהוּ צְדִיק (כָּל אִישׁ) בְּעַל
הַפִּיִת שֶׁרְצוֹנוֹ תְּמִיד לְגַבְיָהּ, כְּמוֹ

בְּאוֹרֵייתָא, אֶתְתַּקַּף בְּאִילָנָא דְחַיִּי, כְּמָה דְאֵת
אָמַר (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ.

וְכִמּוֹה רִזִּין עֲלָאִין אוֹקִימָנָא בְּמֵאן דְּאֲשְׁתַּדַּל
בְּאוֹרֵייתָא, דְּזָכִי לְאֶתְתַּקְשָׁרָא בְּאוֹרֵייתָא
דְּלְעִילָא. בְּהֵאִי עֲלָמָא לָא שְׂכִיף, וְלָא שְׂכִיף
בְּעֲלָמָא דְאֵתִי, וְאֶפְלוּ בַקְּבֵרָא שְׁפּוֹותִיה
מְרַחֵשֵׁן אוֹרֵייתָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (שיר השירים ז)
דּוֹכֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים. (ע"ב רעיא מהימנא).

זָהָר:

פְּתַח וְאָמַר (שמות כה) וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, הֲכָא
אִיהוּ יַחֲוּדָא בְּכָלֵלָא חֲדָא. עֵילָא וְתַתָּא.
וַיִּקְחוּ תְרוּמָה לָא פְתִיב, אֲלָא וַיִּקְחוּ לִי
תְרוּמָה, עֵילָא וְתַתָּא בְּכָלֵלָא חֲדָא, בְּלֹא פְרוּדָא
כָּלֵל.

מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִּקְחוּ אֶת
תְּרוּמָתִי. הֵאִי קָרָא, הֲכִי אֲצִטְרִיף לִיה
לְמִימַר, כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ, (ס"א וקחו את
תְּרוּמָתִי) מֵאִי מֵאֵת כָּל אִישׁ. אֲלָא רְזָא הֲכָא
לְאִינוּן מְרִי מְדִין. וְכָאִין אִינוּן צְדִיקָא, דִּינְדָעִי
לְשׁוֹאָה רְעוּתָא דְלַבְהוֹן לְגַבִּי מְלַפָּא עֲלָאָה
קְדִישָׁא, וְכָל רְעוּתָא דְלַבְהוֹן לָאו אִיהוּ לְגַבִּי
עֲלָמָא דָא, וּבְכַסּוּפָא בְּטָלָה דִּילִיה. אֲלָא יִדָעִי
וּמִשְׁתַּדְּלִי לְשׁוֹאָה רְעוּתְהוֹן וְלֹאֲתַדְבִּקָא
לְעִילָא, בְּגִין לְאַמְשַׁכָּא רְעוּתָא (דְלִהוֹן)
דְּמֵאֲרִיהוֹן לְגַבִּייהוּ מַעֲלָא לְתַתָּא.

וּמֵאֵן אֲתֵר נְטָלִי הֵהוּא רְעוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן
לְאַמְשַׁכָּא לִיה לְגַבִּייהוּ. נְטָלִין מֵאֲתֵר
חַד עֲלָאָה קְדִישָׁא, דְּמַגִּיָּה נְפָקִין כָּל רְעוּתִין
קְדִישִׁין. וּמֵאֵן אִיהוּ. כָּל אִישׁ. דָּא צְדִיק,
דְּאֶתְקֵרִי כָּל, כְּמָה דְאֵת אָמַר (קהלת ה) וַיִּתְרוֹן
אֶרֶץ בְּכָל הַיָּא. (תהלים קיט) עַל כֵּן כָּל פְּקוּדֵי כָּל יִשְׂרָאֵל. אִישׁ: כְּמָה דְאֵת אָמַר

(בראשית ו) אִישׁ צְדִיק. דָּא אִיהוּ צְדִיק, (ס"א כָּל אִישׁ) מֵאֲרִיהּ דְּבִיתָא, דְּרְעוּתִיהּ

בעל שאוהב את אשתו תמיד.
ידבנו לבו - הוא אוהב אותה,
ולבו, שהיא הגבירה שלו, ידבנו
להדבק בה.

ואף על גב שאהבה רבה זה עם
זה, שלא נפרדים לעולמים,
מאותו כל איש, בעל הבית, בעל
הגבירה, ממנו תקחו את תרומתי.
דרך העולם, מי שרוצה לקחת
אשתו של אדם ממנו, הוא מקפיד
ולא עוזב אותה. אבל הקדוש
ברוך הוא לא כן. כתוב וזאת
התרומה - זו כנסת ישראל. אף
על גב שכל אהבתה אליו ואהבתו
אליה, ממנו נוטלים אותה
להשרותה ביניהם, מאותו מקום
עליון, שכל האהבה של אשה
ובעלה שורה, משם תקחו את
תרומתי. אשרי חלקם של ישראל,
ואשרי פלם שזכו לזה.

וזאת התרומה אשר תקחו מאתם.
ואם תאמר, אם כן, אשר תקחו
מאתו הנה צריך להיות! מה זה
מאתם? מאת שני השמות (הדרגות)
הללו.

עוד אמר רב ייבא סבא, מאתם -
מאת ס', שהוא סוד העולם
העליון, מקום מדורו של הצדיק
הזה שמתעטר מהאות ס', ומשם
נוטל חיים להזין את כל
העולמות. והכל דבר אחד, הסוד
שנתן לחכמים. אשרי חלקם.
שאף על גב שהם נוטלים אותה,
(באין) לא יכולים לטל אותה אלא
רק ברשות בעלה וברצונו,
ולעשות עבודה של אהבה אליו,
ואז באהבתו תקחו את תרומתי.
וכל זה באותן העבודות של
התפלה, ותקון וסדור שישאל
מסדרים בכל יום. דבר אחר
מאתם - מהכלל של ששה צדדים
העליונים, והכל אחד.

יזמא. דבר אחר מאתם, מפללל דשית סטריין עלאין וכלא חד.

תדיר לגבי מטרוניתא, כבעלה דרחים
לאתתיה תדיר. ידבנו לבו איהו רחים
לה. ולבו דאיהי מטרוניתא דיליה, ידבנו
לאתדבקא ביה.

ואף על גב דרחימו סגי דא בדא, דלא
מתפרשן לעלמין, מההוא כל איש,
מאריה ביתא, מאריה דמטרוניתא, מגייה
תקחו את תרומתי. ארחה דעלמא, מאן (ד)
ק"ה ע"ה א) דבעי לנסבא אתתיה דבר נש מגייה
איהו קפיד ולא שביק לה. אבל קדשא
ברוך הוא לאו הכי, פתיב וזאת התרומה, זו
כנסת ישראל, אף על גב דכל רחימו דילה
לגביה, ורחימו דיליה לגבה. מגייה נטלין לה
לאשראה בניייהו, מההוא אתר עלאה, דכל
רחימו דאתתא ובעלה שריא. מתמן תקחו את
תרומתי, זפאה חולקיהון דישראל, וזפאין
כלהו דזכו להאי.

וזאת התרומה אשר תקחו מאתם. (שמות כה) ואי
תימא, אי הכי, אשר תקחו מאתו מיבעי
ליה מאי מאתם. מאת תרין שמהן (ב"א דרגין) אלין.
הו רב ייבא סבא אמר, מאתם: מאת ס',
דאיהו רזא דעלמא עלאה. אתר מדוריה
דהאי צדיק, דאיהו אתעטר מאת ס', ומתמן
נטיל חיים, לאתזנא לעלמין פלהו. וכלא
מלה חדא, רזא לחפימין אתיהיבת, זפאה
חולקיהון.

דאף על גב דאינון נטלין לה, (הכא) לא
יכלין לנטלא לה, אלא ברשו דבעלה,
וברעו דיליה, ולמעבד פולחנא דרחימו
לגביה, וכדין ברחימו דיליה תקחו את
תרומתי. וכל דא, באינון פולחני דצלותא,
ותקונא וסדורא דישראל מסדרין בכל
יומא. דבר אחר מאתם, מפללל דשית סטריין עלאין וכלא חד.